

712.21

Margitsziget

"1912"

Szerző

Cím

A Margitsziget jövője.

Forrás:

Egyetértés

Bp.

(Hely)

1912 III/2

(Idő)

(Köt.)

FŐVÁROS.

A Margitsziget jövője.

Hatvan esztendősi bérlet a főváros meghallgatása nélkül. —

Saját tudósítónktól. —

Budapest, március 12.

A főváros gyönyörűségei paradicsomának az egész világon csaknem páratlanul álló Margitszigetnek a sorsát ma hosszú évtizedekre megpecsételték. A fővárosi Közmunkák Tanácsa véglegesen megállapodott a tulajdonát képező Margitszigetnek bérbeadására vonatkozólag azzal a bérlőtársasággal amelyet magyar részről Gerbeaud Emil budapesti emigráns, külföldi részről pedig Spallinger, a svájci szállodatrészt alelnöke képvisel és a Margitszigetnek az általunk már ismételtelen részleteiben ismertető feltételek mellett folyó évi május 1-től kezdődő hatvan esztendőre bérbeadja.

A Közmunkatanács tehát a főváros meghallgatása és beleegyezése nélkül, sőt a törvényhatósági bizottság kebelében kialakult közfelfogás ellenére befejezett tény elé állítja a fővárost és — mint állam az államban — a közvélemény felzudulása dacára is megengedőnek tartotta a bérlőtársasággal való meg egyezést a kormányval megismertetni és a kormány hozzájárulását ehhez a nem egészen makulátlan tranzakcióhoz magának biztosítani. És teljesen figyelmen kívül hagyták a fővárosnak azt a kétségtelen jogát, hogy a maga véleményét ebben a par excellence fővárosi kérdésben kifejtthesse. Csak mai számunkban emlékeztünk meg a közigazgatási bizottságnak a miniszterelnökhöz intézett felterjesztéséről, amelyben a Margitsziget terbe-

vett bérbeadására vonatkozóan kifejti, hogy a főváros közönségének érdeke azt kívánja, hogy a sziget adalóhely jellegétől meg ne fosztassék a könnyű hozzáférhetősége mindenkinék biztosításáért. A létesítendő játékbartlangra való világos szándékkal pedig különösen megengedhetetlennek véli a szigetnek olyan módon való értékesítését, amely a főváros erkölcsi fejlődésével összeegyeztethetetlen.

Arra kéri tehát a közigazgatási bizottság a miniszterelnököt, hogy mielőtt a sziget területének felhasználására vonatkozó tervek fölött döntene, hallgassa meg előzőleg a főváros törvényhatóságának a kérdésre vonatkozó véleményét.

Ez a felterjesztés ma már hatálytalan. A miniszterelnök — aki egyben a közmunkatanács elnöke — ez utóbbi minőségében kötötte meg a vásárt a bérlő-társasággal a főváros teljes negligálásával és ismét csak 3 hozzá, mint beülügyminiszterhez kerül az ügy jóváhagyás végett. Ez azonban az előzmények ilyen állása után már csak tisztára formai dolog.

A közmunkatanács és a bérlő-társaság között létrejött szerződés főbb pontjai a következők:

A közmunkák tanácsa, mint a fővárosi pénzalap kezelője, a Margitsziget bérbeadja a Gerbeaud Emil és társai által alapítandó részvénytársaságnak.

A bérlet tartama 1912. május elsejétől számítandó hatvan esztendő.

A részvénytársaság négy millió korona alapítókével alakult meg s amint ezt a négy milliót a szigeti építkezésbe befektette, a tervezett további építkezésekbe újabb hatmillió koronát tartozik beruházni. Ezt a hatmilliót a bérletidő alatt amortizálendő jelzálogos kölcsön alakjában szerzi meg.

A tanács átadja a társaságnak a szigetet a mai alakjában és összes felszerelésével, de területileg kibővíti azzal a körültöltéssel, amelylyel a szigetet 100.000 négyszögöllel nagyobbítják. A feltöltésnek körülbelül 3,5 millió költséget még a pénzalap fedezi.

A szigeten építkezni nem szabad, kivéve a fürdővel kapcsolatos nagyszálló emelését. Beépítési területül a feltöltés útján nyert százezer négyszögöl parkozatlan terület szolgál.

A szigeti belődíjak, a szigetnek a közönség részéről való használata továbbra is változatlanul maradjon, mint ma.

A parkozáson változtatni, fát, növényzetet irtani nem szabad.

Mindennemű változtatás a közmunkatanács beleegyezésétől függ.

A társaság május elsején veszi át a szigetet, egy évig megfigyeli a mai forgalmat, a kezelést, a közönség igényeit és a jövő évben kezdi meg az időközben részleteiben is megállapítandó beruházásokat.

A bérletért a társaság évenként 210.000 koronát fizet a pénzalapnak és a tiszta jövedelem 40 százalékat. A 210.000 koronából a pénzalapnak semmi sem jut, mert azt teljes egészében József főherceg kapja a hátralékos vételár amortizációja fejében.

Maradna tehát a pénzalap bérjövödelmeképpen a tiszta jövedelem 40 százaléka. Ehhez már aztán sok szó fér, mert tisztázandó mindenekelőtt, mik lesznek a bérlőtársaság jövedelmei? Ha a társaság jövedelme csak a mai keretek között fog maradni, úgy ez a 40 százalékos részesedés nem jelent semmit. Ha azonban a jövedelembe beleszámítják a társaság által létesítendő kaszinó jövedelmét is, akkor kétségtelenül igen nagy bérösszegre fog a közmunkatanács szert tenni. De mentül nagyobb lesz ez a jövedelem, annál erősebb erkölcsi kifogás alá is esik. És nem fogja öregbiteni sem a főváros, sem az ország jóhírnevét az a mindenképpen elítélendő dolog, hogy a közmunkatanács pátronátusa és ellenőrzése mellett működik a főváros paradicsomában — egy újabb Monte-Carlo.

A főváros ezt a hátamögötti bérére való vásárt tétlenül nem fogja nézni és arról értesülünk, hogy a törvényhatóság erélyes állásfoglalásra készül a főváros jóhírrege ellen készülő eme merénylettel szemben.